

zamieszkały w Niderlandach pracownik migrujący jest tam wykluczony z ubezpieczenia na podstawie AOW lub AKW z tego powodu, że podlega wyłącznie niemieckiemu ustawodawstwu z dziedziny zabezpieczenia społecznego, i to nawet wtedy, gdy w Niemczech pracownik ten jako „geringfügig Beschäftigte” jest wykluczony z ubezpieczenia „Altersrente” i nie jest uprawniony do „Kindergeld”?

3b) Czy dla odpowiedzi na pytanie 3a ma znaczenie, że istniała możliwość zawarcia dobrowolnego ubezpieczenia na podstawie AOW lub wezwania SvB do doprowadzenia do porozumienia w rozumieniu art. 17 rozporządzenia nr 1408/71?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 5 lipca 2013 r. — Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L. przeciwko GALP Energía España S.A.U.

(Sprawa C-384/13)

(2013/C 274/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Estación de Servicio Pozuelo 4 S.L.

Druga strona postępowania: GALP Energía España S.A.U.

Pytania prejudycjalne

1) Czy można uznać, że umowa taka jak będąca przedmiotem sporu głównego, na mocy której ustanowiono na rzecz dostawcy produktów naftowych prawo powierzchni na okres czterdziestu pięciu lat w tym celu, by wybudował stację paliw i wydzierżawił ją właścicielowi gruntu na okres równoważny okresowi, na który ustanowiono to prawo, z jednoczesnym narzuceniem obowiązku kupna na zasadach wyłączności przez ten sam okres, ma niewielkie znaczenie i nie jest objęty zakazem ustanowionym w art. 81 ust. 1 WE (obecnie art. 101 ust. 1 TFUE), ze względu przede wszystkim na niewielki, nieprzekraczający 3 % udział

dostawcy w rynku, w porównaniu z łącznym udziałem w rynku zaledwie trzech dostawców, wynoszącym około 70 %, mimo że czas trwania tej umowy przekracza przeciętny czas trwania umów zwykle zawieranych na danym rynku?

2) Na wypadek odpowiedzi negatywnej i konieczności zbadania umowy w świetle rozporządzeń nr 1984/83 (¹) i nr 2790/99 (²), czy art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 2790/99 w związku z art. 5 lit. a) tego samego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że jeżeli odsprzedawca nie jest właścicielem terenów, a pozostały czas trwania umowy jest na dzień 1 stycznia 2002 r. dłuższy niż pięć lat, to umowa staje się nieważna z dniem 31 grudnia 2006 r.?

(¹) Rozporządzenie Komisji z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do określonych kategorii wyłączonych umów sprzedaży (Dz. U. L 173, s. 5)

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, s. 21)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 8 lipca 2013 r. — VAEX Varkens- en Veehandel BV przeciwko Productschap Vee en Vlees

(Sprawa C-387/13)

(2013/C 274/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VAEX Varkens- en Veehandel BV

Druga strona postępowania: Productschap Vee en Vlees

Pytania prejudycjalne

1) Czy mające zastosowanie europejskie ramy prawne (¹) (²) (³) (⁴) stoją w przypadku takim jak rozpatrywany na przeszkodzie

a) wypłacie wnioskowanej refundacji;

b) zwolnieniu zabezpieczenia złożonego w ramach wniosku o pozwolenie?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na jedno lub na oba pytania: czy rozpatrywane ramy prawne stoją w niniejszym przypadku na przeszkodzie zatwierdzeniu a posteriori, tak aby można było nadal zaliczyć działanie na poczet pozwolenia i na tej podstawie nadal wypłacić refundację lub w odpowiednim wypadku nadal zwolnić złożone zabezpieczenie?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy rozpatrywane ramy prawne są w niniejszym przypadku nieważne w zakresie, w jakim nie przewidują wypłaty refundacji lub w odpowiednim wypadku zwolnienia złożonego zabezpieczenia w przypadku takim jak rozpatrywany, w którym pozwolenie zostało wykorzystane jeden dzień za wcześniej?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 114, s. 3).
- (³) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny (wersja przekształcona) (Dz.U. L 115, s. 10).
- (⁴) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 612/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 186, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2013 r. w sprawie T-304/11 Alumina d.o.o. przeciwko Radzie i Komisji, wniesione w dniu 11 lipca 2013 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-393/13 P)

(2013/C 274/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik i G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Alumina d.o.o., Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie skargi;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami w postępowaniu odwoławczym i w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Rada podnosi jeden zarzut na poparcie swego odwołania od wyroku Sądu wydanego w dniu 30 kwietnia 2013 r. w sprawie T-304/11, w którym Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 464/2011 z dnia 11 maja 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz zeolitu A w postaci sproszkowanej pochodzącego z Bośni i Hercegowiny (¹).

Rada zarzuca Trybunałowi, iż dokonał błędnej interpretacji wyrażenia „sprzedaż w zwykłym obrocie handlowym” w rozumieniu art. 2 ust. 1-6 rozporządzenia podstawowego (²). Rada twierdzi w szczególności, że sprzedaż może odbywać się „w zwykłym obrocie handlowym” nawet jeżeli sprzedawca podwyższył cenę sprzedaży o premię w celu pokrycia ryzyka braku płatności lub spóźnionej płatności.

Przeciwna interpretacja przyjęta przez Sąd jest ponadto, zdaniem Rady, niezgodna z zasadą pewności prawa.

(¹) Dz.U. L 125, s. 1.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-395/13)

(2013/C 274/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii